

GAZETA

Wielkiego

Xięstwa

POZNAŃSKIEGO.

Nakładem Drukarni Nadwornej *W. Dekera i Spółki*. — Redaktor: *A. Wannowski*.

N° 190. — We Wtorek dnia 16. Sierpnia 1836.

Wiadomości krajowe.

Z Berlina, dnia 13. Sierpnia.
N. Pan powrócił tu wczoraj z Cieplic.

Przybył tu: Cesarsko-Rossyjski Poseł przy
dworze Rzymskim, Hr. Gurieff, z Drezna.

był przez P. Ministra Skarbu Hrabie Kankri-
na, w czasie podróży do Moskwy w 1831 roku.
Przełożenie jego o tém nie tylko zostało za-
twierdżonem przez N. Pana, lecz nadto J. C.
Mość raczył negocyantom Moskiewskim, na
koszta budowania Giełdy, podarować 300.000
rubli.

Wiadomości zagraniczne.

Królestwo Polskie.

Z Warszawy, dnia 11. Sierpnia.
Onegdaj o godzinie 6. zrana, zszedł z tego
świata JW. Adam Konarski, Radca Komite-
tu Towarzystwa Kredytowego, dziedzic dóbr
Malic Kościelnych z Województwa Sando-
mierskiego.

R o s s y a.

Z Petersburga, d. 23. Lipca. (4. Sierpnia).
W przeszłą niedzielę, dn. 19. b. m. Hrabia
Lebzelttern, Poseł nadzw. i Minister pełnom.
Cesarza Jmci Austryackiego przy dworze Kró-
la Obu Sycylii, wraz ze swoją małżonką, miał
zaszczyt być przyjętym przez NN. Cesarstwo
JJ. w pałacu Peterhofskim.

Dnia 1. b. m. w rocznicę urodzin Cesarzo-
wój Jmci miało miejsce w Moskwie uroczyste
położenie węgielnego kamienia gmachu Gieł-
dy handlowej, której pierwszy pomysł powiarty

F r a n c y a.

Z Paryża, dnia 5. Sierpnia.
Hrabia Pozzo di Borgo kupił pałac Xięcia
Blacasa i ma mieć zamiar mieszkać w Paryżu
jako osoba prywatna.

Messenger sądzi, że Pan Rayneval docze-
kał się teraz żadanego kilkakrotnie odwołania
go z urzędu Posła w Madrycie, i że Pan
Bois-le-Comte pozostanie w stolicy Hiszpanii
jako Poseł francuzki.

W piśmie jednem z Santanderu z dnia 29.
z. m. wyrażono: General Gomez, ścigany
przez Esparterę, przybył do Tineo (w Astu-
ryi); utracił swoje bagaże i miał już tylko
przy sobie około 1000 ludzi w najopłakaniejszym
stanie. Jeżeli się udał ku Oviedo, — a może
widzi się być zmuszonym chwycić się tego
środka, natchniętego rozpaczą, — wtedy bar-
dzo łatwo i resztę swego wojska i życie swoje
utracić może. Okręt przybyły tu z Gijonu
ma na swym pokładzie 40 zbiegów karolistow-
skich, a między tymi jest i kilku oficerów.

Na giełdzie dzisiejszej początkowo wszystkie papiery bardzo dobrze stały; lecz nagle znaleźli się tacy, co znaczną ilość papierów francuzkich i hiszpańskich sprzedawali. Ostatnie, stojące przy otwarciu giełdy po 37 $\frac{1}{2}$, spadły w kilka minut potem na 34 $\frac{1}{2}$, 35 i stanęły ostatecznie na 35 $\frac{3}{4}$. Naturalnym wypadkiem tego zniżania się papierów było rozsiewanie rozlicznych pogłosek. Twierdzono, że Królowa zmuszona była z przyczyny zbuntowania się ludu Madryt opuścić; lecz pogłosce tej już z tego względu nie bardzo zawierzano, ponieważ ostatnie listy z Madrytu donosiły, że Królowa ciągle w La Granji przebywa i tamże aż do otwarcia posiedzenia Korteżów zabawi. Znaczne spieniężanie papierów francuzkich przypisywano domowi Rothschildów. Głoszono, że goniec z Frankfortu przywiózł polecenie dwóm wexlarskim agentom, odbywającym zwykle czynności na rzecz wspomnianego domu, aby 600,000 fr. rent (20 milion. kapitału) sprzedali. To zdawało się być z tej przyczyny niepodobnym do wiary, że zlecenie takowe zniżyłoby było cenę papierów o 15 lub 20 procentów. Najpodobniejszym do prawdy być się zdawało, że sprzedaż hiszpańskich papierów byłaby skutkiem poleceń antwerskich i bruxelskich, ponieważ przed dwoma dniami ceny papierów hiszpańskich w tych dwóch miastach znacznie niższe były niż w Paryżu i dla tego mogły się łatwo stać powodem do znacznych sprzedaży.

Z dnia 6. Sierpnia.

Król Neapolitański przybył tu wczoraj o godzinie 11. w towarzystwie Xięcia Salerno. Ekwipaże Króla Francuzów czekały przybycia J. K. M. w Raincy, dokąd się też Xiążę Orleański dla powitania swego ciotecznego brata był udał. W Neuilly przyjmowali Królestwo Jchmość dostojnych gości; Król Neapolitański rzucił się z rozrzewnieniem w objęcia Królowej, ciotki swojej, krórej od młodości nie widział i wynurzył jej w wyrazach najczulszych radość, którą go chwila ta przejmuje.

Pewna gazeta tutejsza wyraża: „Większa część dzienników trwa w swoim twierdzeniu, że dnia 15. Sierpnia wielki przegląd wojska i gwardyi narodowej się odbędzie. Zdaje się wszelako być rzeczą niezawodną, że niektórzy członkowie gabinetu rewii tej się sprzeciwiają i do dymissyi się podać postanowili, jeżeliby istотно przegląd miał nastąpić.

Dzisiaj zrana odbyło się liczne zgromadzenie kawalerów lipcowych w wielkiej sali Prado; celem onego miało być utworzenie towarzystwa filantropicznego; ponieważ jednakże nie proszono rządu o pozwolenie, pokazali się dwaj kommissarze policyi, którzy zgroma-

dzonym oświadczyli, że się rozjechać powinni. To też nastąpiło a kawalerowie Lipcowi odroczyli obrady swoje do dnia 20 m. b.

W Journal de Paris czytamy: „Donoszą, że d. 28. Lipca w Maladze groźne wybuchły rozruchy. Niemamy dotychczas dokładniejszych wiadomości.“ — Dziennik Spórów dodaje: „Słychać, że stronnictwo zagorzałych Liberalistów (Exaltados) w Maladze górę wzięło, że gubernatora i komendanta wojennego zamordowano i nieliczna zresztą załoga na stronę wicherzycieli przeszła. — Twierdzą oraz, że w Saragossie konsytlucyą r. 1812 bez oporu obwołano.“

Phare Bajonoński z d. 2. m. b. pisze: Milicya w Alcoriza (w Aragonii) idąc za przykładem milicyi w Figueras, zamordowała swoich dowódców i aby ująć zasłużonej kary, opuściwszy chorągwie przeszła na stronę Karolistów.“

O wyprawie Generała Gomez zbywa dzisiaj na nowszych doniesieniach, i wszędzie się upowszechnia mniemanie, że rozgłaszane o niej z obu stron wiadomości, po większej części są zmyślone. O wielkiem, przez Journal de Paris zwiastowanem zwycięstwie Generała Bernelle, dzienniki nadgraniczne dotychczas nie wspominają. Z Bajonny zaś donoszą pod d. 2. m. b.: „General Villareal, zmieniając nagle plan swój, zwrócił się d. 29. Lipca z okolic Wittoryi ku dolinie Ulzama. Sądzą, że poruszenie to nastąpiło w porozumieniu z Generałem Garcia, aby na Puente la Reyna uderzyć.“

Pogłoska, że General Bugeaud z znanym korpusem posiłkowym do Hiszpanii wędziedzie, trzymając w giełdzie dzisiejszej niejaką równowagę nader niepomyślnym wiadomościom z Malagi i Saragossy, a kurs papierów hiszpańskich, któremu nowy zagrażał upadek, utrzymał się. Zresztą wiadomość Dziennika spórów, jakoby w Saragossie konstytucyą 1812. r. proklamowano, nie uzyskała wiele wiary, kiedy najnowsze listy z miasta tego z dnia 31. Lipca o wypadku tym wcale nie wspominają.

Z dnia 7. Sierpnia.

O to buletyn Generała Bernelle o zwycięstwie pod Zubiri (o którym Journal de Paris donosił), wydany do naczelnego wodza armii północnej: „Pospieszam donieść JW. Panu, żem świetnie i zupełnie nad Villarealem odniósł zwycięstwo. Dowodził on osobiście 15 do 16 batalionami i 7 działami. Podczas gdy Villareal ostatniemi czasy Penacerradzie zagrażał, zaszedłem mu w tył po obsadzeniu doliny Solana, wszakże dowiedziawszy się, że na prawem linii naszej skrzydle znaczne zgro-

madził siły a to w trojakim celu, aby oszańcowane miejsca zniszczyć, pochód czterech do Aragonii wysłanych batalionów zastąpić i zabrać nadsyłany z Francji transport 1,500,000 franków, postanowiłem natychmiast nań uderzyć. Po przyspieszonym pochodzie udało mi się dosyć wcześnie przybyć na prawe skrzydło linii mojej a tak z 14 batalionami, z pomiędzy których 5 nawet nie miało udziału w bitwie, zamiary nieprzyjaciela zniweczyć. Opanowałem wszystkie pozycje i odparłem nieprzyjaciela powtórnie do borów i wąwozów pod Engui, ubiwszy mu przeszło 200 żołnierzy a 100 zabrawszy w niewolę. Tylko za późne przybycie pułku Bourbon nie dozwoliło mi z zwycięstwa mego należycie korzystać; inaczej wpadłby był cały korpus Villareala w ręce moje. Pułk ułanów polskich, który po organizacji swojej pierwszy raz przy tej okazji był w ogniu, bił się z podziwienia godnym męstwem i wykonał kilka ataków na niekorzystnym polu z regularnością i walecznością, której nachwalić się nie mogę. Jestem dumny z tego; bo ja pułk ten uformowałem. Nieprzyjaciel stosownie do zeznania zbiegów i jeńców w takim rozprzężeniu i nieładzie, że kilka dni czasu potrzebować będzie, aby bataliony swoje znowu zgromadzić. Potyczka zaczęła się o 5. zrana, a o godz. 9. wieczorem jeszcze trwała; dopiero o pół do 10. ostatnią zdobyliśmy pozycją. — (podp.) J. Bernelle.“

A n g l i a.

Z Londynu, d. 5. Sierpnia.

Times zawiera w swoim wczorajszym numerze długi nekrolog zmarłego w Frankforcie Barona Natana Rotschilda, o którego śmierci wczoraj się tu dowiedziano. Lecz już dniem pierw sądzono powszechnie, że umarł, i pokazuje się teraz, że pierwsze, zdarzenia tego dotyczące się doniesienie przyniosł tu gołąb z Boulogne. Depesza składała się z tych 3ch wyrazów: *Il est mort!* Różne papiery, mianowicie zagraniczne, w ciągu upłynionego tygodnia w skutek spodziewania się takowego wypadku ciągle spadały; potwierdzenie tego wypadku zrzędziło przecieź reakcją a to zapewne z tego powodu, że się dowiedziano, iż czynności pod zarządem synów zmarłego bez przerwy i nadal swoim pójdą trybem.

We wtorek po południu mieliśmy w królewskim ogrodzie Vauxhalskim dziwne zaprawę widowisko: urządzone albowiem ubieganie się do mety balonów. Jednym puścił się Pan Green z swoją małżonką w powietrze; drugim krewny tegoż, także z swoją małżonką. Markiz Clanricarde odbył także podróż napowietrzną. Pogoda bardzo sprzyjała; ba-

lony zetknęły się w pewnej od ziemi wysokości i starały się o zakład wzbic się w górę.

Na giełdzie wczorajszej głoszono o śmierci Generała Evansa, lecz wieści tej mało kto wierzył.

Podług doniesień z Lizbony z dn. 24. z. m. znajdował się Xiążę Ferdynand w Koimbrze i wszędzie w ciągu swej podróży uprzejmie go przyjmowano. Dnia 21. otrzymał rząd wiadomość przez telegraficzną depeszę Gubernatora Portalskiego, że karolistowska kolumna Generała Gomeza dnia 18. do Lugo przybyła i tam się na trzy części podzieliła, z których jedna wyruszyła do Belanzosu, druga do San Jago, a trzecia do Orense. Po odebraniu tej wiadomości przesłał rząd Gubernatorowi w Porto rozkaz, aby wszystkie, w północnych prowincjach będące wojska skoncentrował i zagrożone punkta graniczne obsadził; równocześnie wyprawiono bryg wojenny do Vigo dla niesienia pomocy wojsku. Obawiano się w Lizbonie poruszeń karolistowskich wiedząc, że się przy kolumnie Gomeza wielu Miguelistów znajduje. Podług listów prywatnych, miało się w czasie pożaru na ulicy Rocio spalić wiele dokumentów, mianowicie dotyczących się Don Miguela, i sądzą nawet, że pożar ten nie przypadkowo powstał. Wybory Korteżów wypadły ciągle na korzyść Ministrów; nie obyło się jednak bez wielkiej wrzawy i zatargów. Dziennik *Diario* umieścił urzędowe obwieszczenie, że ponieważ dozwolony dn. 3. Czerwca dowóz 100,000 alkwirów zagranicznej pszenicy do Porto nie był dla miasta tego wystarczający, N. Pani dozwoliła, aby jeszcze taką samą ilość aż do 3. Sierpnia dowieziono.

Korespondent paryski *Kuryera* wynurza obawę, żeby sprawy wschodnie wkrótce znowu nie stały się powodem do nowych zatargów.

Według wiadomości z Nowego - Yorku z d. 12. z. m. wojna Indian w południowych prowincjach Unii nic bynajmniej na swój zaciętości nie straciła. Z Charlestonu donoszono pod d. 5. z. m. że Indianie, otoczeni od wojska Stanów Zjednoczonych, przebili się szczęśliwie i wszędzie teraz śmierć i spustoszenie szerzą. Około 200 przebiegało hrabstwo Baher w Luizyanie i wszystkich mieszkańców, na drodze spotkanych, zabijali, bez najmniejszego względu na płeć i wiek.

Xiążę Cumberland odwiedzi jeszcze w przyszłym tygodniu Królestwo Jchmość w Windsor, a potem (jak słyhać) uda się napowrót do Berlina.

Officerowie, którzy pod dowództwem Pana Edwarda Codrington walczyli w bitwie pod

Nawarynem, zebrali się celem podania mu srebrnej wazy na dowód szacunku i wdzięczności za usiłowania w wyjednanu przypadających im pieniędzy ze zdobyczy, czego Rząd, nieukontentowany politycznymi wypadkami rzeczonej bitwy, długo im odmawiał. Z jednej strony wazy jest herb Admirala, a z drugiej, następujący napis: „Vice-Admiralowi Panu Edwardowi Codrington, zaszczyconemu wielkim krzyżem orderu Bathskiego, podają officerowie, którzy pod dowództwem jego walczyli w bitwie pod Nawarynem, w dowód uwielbienia za światłą i wytrwałą obronę praw ich w Parlamencie w Czerwcu 1834.“ Poniżej są słowa: *Forti et fideli nihil difficile.*

Generał Le Marchant popłynie jutro z Portsmouth na statku parowym „Glasgow“ z nowozaciecznymi żołnierzami do San Sebastian.

Pan Lushington oznajmił w Izbie Niższej, iż na przyszłym posiedzeniu Parlamentu uczyni wnioski, aby prawo zasiadania i kreskowania biskupów w Izbie Niższej, uznano za szkodliwe ogólnym interesom, religii i przywiązaniu ludu do kościoła anglikańskiego.

Donoszą z Alexandryi, iż Basza Egiptu ma w tamecznym porcie flotę, złożoną z 7 okrętów liniowych, mających po 90 do 100 dział, zupełnie uzbrojonych i przysposobionych do żeglugi. Między Bairut na brzegu Syrii i Alexandryą, oraz z miejsc tych do Malty i Londynu, odbywa się wielki handel kosztownymi kruszcami, zwłaszcza na statkach parowych angielskich.

Gazeta Dworska obejmuje urzędowy raport Pułkownika Chesney, dowodzącego wyprawą na Eufracie, względem utonienia statku parowego „Tigris“.

W kilku okolicach Anglii dyssydenci odmówili opłaty kościelnej.

Wychodząca w Dublinie gazeta Evening Post donosi, iż blisko 300 oranżystów ma być pociągniętych do sądu za to, iż d. 12. Lipca odprawili processyę. W ogólności jednak dzień ten przeszedł bardzo spokojnie w Irlandyi.

Szwecya.

Z Sztokholmu, dnia 29. Lipca.

Królewicz następca tronu, małżonka jego, oraz Xiężna Leuchtenberg z rodziną swoją, przybyli onegdaj w południe do zamku letniego Tullgarn, z kąd wczoraj przed południem wyjechali i wieczorem przybyli do Westerwick.

Belgia.

Z Bruxelli, dnia 4. Sierpnia.

Dnia 10. Września nastąpi w Bruxelli otwarcie wielkiej wystawy obrazów, posągów i innych przedmiotów kunsztowych, artystów tak krajowych, jakoteż zagranicznych.

Austryja.

Z Wiednia, dnia 30. Lipca.

Onegdaj ogłoszono tu nowe uderzenie celne, które widocznie opiera się na liberalniejszych zasadach, niż wszystkie dotychczasowe. Wiele towarów dotąd zakazanych, pozwolono wprowadzać, a od innych zmniejszono cło wchodowe.

Turcya.

Z Konstantynopola, dnia 13. Lipca.

Listy z Syrii pisane w Czerwcu donoszą: „Ogromna ilość szarańczy zjawiała się tego lata w Syrii, a mianowicie w okolicy Aleppo, i pokryła pola tak dalece, iż się obawiano o żniwo. Ibrahim Basza podzielił natychmiast całą ludność w Aleppo na 72 oddziały z wyłączeniem kobiet, starców, dzieci i chorych, i kazał im wyruszyć na łapanie szarańczy. Jeden z tych oddziałów nalapał w przeciągu 32 dni 20 wielbłądzich ciężarów (rodzaj miary). Wszystkie sklepy, składy i kawiarnie zostały pozamykane, a d. 17. Czerwca mniemano, iż jeszcze upłynie jakie 3 tygodnie, nim wszystka szarańcza zostanie wytępioną, i nim Ibrahim Basza pozwoli mieszkańcom wrócić do domów. Sam Ibrahim wyruszył przeciw szarańczy z całym swoim wojskiem, wynoszącym 25,000 ludzi, i własnym swoim jako też żołnierzy przykładem zachęcał do tego poniekąd utrudniającego polowania.

Od dnia dzisiejszego dostać można w każdej podług upodobania ilości w fabryce mojej likierów przy Dominikańskiej ulicy Nr. 371. pod Złotą Kulą wybornę tegoroczną dubeltową ratafię wiśniową kwartę po 5 srebrnych groszy, jako też tegorocznego malinowego i porzeczkowego likieru kwartę po 12 srebrnych groszy.

D. G. Baarth.

Wyciąg z Berlińskiego kursu papierów i pieniędzy.

Dnia 13. Sierpnia 1856.	Papierami	Gotowizną
Oblig. długi państwa	102½	101½
Oblig. bankowe aż do włącznie lit. H.	—	—
Zachodnio-Pruskie listy zastawne	103½	—
Listy zastawne W. Xięstwa Poznańskiego	104½	—
Wschodnio-Pruskie	103½	—
Szląskie	—	106½